ABC-klubbens berättartävling

Fyll i och häfta ihop med varje bidrag till tävlingen.

Författare: Emma Larsson

Klass: 3A Skola: Lillegårdsskolan

Skolans adress: Brunnegårdsvägen 8

43332 PARTILLE

Lärarens namn: Berit Åblad

Lärarens mejladress: berit.ablad@partille.se

De försvunna simborgarmärkena

- Åh, så kul det ska bli att gå till simhallen igen, sa Bea längtansfullt.
- Ja, verkligen! Det var ett tag sen vi var där senast sa, Asta.
Asta,Bea och Cesar var på väg till simhallen för att ta

simborgarmärket som nu var guldfärgat (När man tar simborgarmärket måste man simma 200 meter).

- Kolla där är det ju, skrek Cesar. Sisten dit!
- Jag vann, flåsade Bea när de var framme vid simhallen.

De gick in och gick till omklädningsrummen.
- Vi ses vid bassängerna hejdå så länge, sa Asta innan hon och Bea gick till tjejernas omklädningsrum.
När Asta och Bea kom ut såg de Cesar som väntade vid den stora bassängen.
- Hej Cesar!

- Hej sa Cesar. Asta tyckte att han lät lite ledsen eller snarare besviken.
- Är det något? Du ser ut att vara ledsen eller nåt, sa Asta.
- Ja, vi kan lika gärna åka hem igen, jag hörde att alla simborgarmärken har blivit stulna, sa Cesar.

- Nej, vi som äntligen skulle få ett sånt ,och just när de var guldfärgade.
- Jaja, då får vi bara simma lite i bassängerna
och komma tillbaka när de har hittat märkena.

Efter några timmar hade de badat klart.
Asta och Bea gick till tjejernas omklädnings och Cesar gick till killarnas omklädningsrum.

När de kom ut var det mörkt, kyligt och kallt.

- Det är alltid så kallt när man kommer ut från simhallen, sa Asta och drog ner mössan djupare över öronen.
Bea svängde fram ryggsäcken för att ta fram sin halsduk.

- Gah! Skrek hon och släppte väskan på marken. Något rörde sig!
- Vänta nu hade inte du din blåa ryggsäck? Sa Cesar.

Alla tre stirrade på väskan den var grön-och nu hördes ett ljud från den.
- Du måste ha tagit fel ryggsäck vid skogränsen, sa Asta.
- Kanske det, sa Bea tyst. Men vems väska är då det där och vad är det i den?

Bea tog darrande upp väskan och öppnade den.
Ut hoppade en apa och i famnen hade den…
…- Alla stulna simborgarmärkena! sa Asta lyckligt.
Men apan sprang iväg mot skogen innan de fått tag i honom.

- Efter den där apan sa Bea. Alla tre sprang det fortaste de kunde tills de upptäckte att de inte var ensamma i skogen utan att det var en kvinna som stod i en liten glänta i skogen.

- Kolla apan springer till henne viskade Cesar ,och pekade på den mystiska kvinnan.

- Bra ,Niko lille, sa kvinnan och gav en banan till apan som tydligen hette Niko.
- Upp med händerna! sa en röst. Det var Yngve!
Han hade stått gömd bakom ett stort träd alldeles bredvid dem.

Yngve grep kvinnan och apan och förde bort de till polisbilen som stod vid simhallen.
- Tack ungar, sa Yngve innan han åkte iväg till polisstationen med kvinnan och den lilla apan.

- Hur kunde Yngve veta att det var en brottsling? Sa Cesar när de kommit tillbaka till simhallen. Eller hur kunde han förresten veta var vi var eller att vi skulle överraska kvinnan? sa Asta.

Jag kanske ringde och berättade, sa Bea och skruvade på sig.
- Bra att du gjorde det för nu kan vi äntligen ta simborgarmärket! sa Cesar.

Bea fick tillbaka sin väska som låg vid skogränsen och Asta, Bea och Cesar fick var sitt stort fint guldfärgat simborgarmärke!

Dagen slutade lyckligt och Asta,Bea och Cesar hade nog en underbar dag tillslut!

SLUT Författare Emma Larsson klass 3A Lillegårdsskolan.